

Svěřte to do správných rukou

ČAS VOLBY

Červen 2009

<http://prazsky.socdem.cz>

I Váš hlas vede ke změně PRAHY

Postavme oranžovou hráz proti modrým slibům!

Absolvovali jsme na české poměry bouřlivou kampaň, která vyvrcholila událostmi 27. května v centru Smíchova U Anděla. Ukazuje se, že ODS nezvládla porážku koaliční vlády v Parlamentu a nakonec přistoupila k řešení, které vyvrcholilo právě v Praze.

JUDr. Petr Hulinský, Ph.D.
předseda KVV ČSSD

Po naší vítězné kampani do krajských zastupitelstev a Senátu, která byla nesporně neúčinnější kampaní v celém novodobém období České republiky, ODS zjistila, že si již nevystačí s tvrzením, že je jedinou správnou pravicovou stranou, která zvládne všechny problémy v naší společnosti.

ODS neumí kontaktní kampaň, jejímu stylu nevyhovuje osobní setkávání politiků s občany na ulicích!

Jsou to pro ni nepřijemná setkání, na kterých se lidé ptají, proč nedodržela volební sliby z roku 2006 charakterizované

Topolánkovou smlouvou s občany, proč na místo růstu životní úrovně přišly poplatky ve zdravotnictví, zvyšování cen nájemného a energií, zvyšování nezaměstnanosti a následně pokles životní úrovně občanů.

Politika koaliční vlády vedené ODS byla zaměřena na zvýhodnění skupiny bohatých občanů nad většinou obyčejných lidí. Už nepomohla ani opětovná mobilizace pravice ani strašení komunisty.

Za této situace vznikly tzv. Modré týmy, které nebyly organizovány k setkání s ob-

čany a přesvědčování voličů, ale byly zneužity jako bojůvky, které měly narušit do té doby klidný a vyrovnaný průběh kontaktní kampaně ČSSD. Je zcela pochopitelné, že zpočátku rádo by recesní akce, vyjádřené pokřikováním a nepokojem přerostly nakonec v projevy vandalství a všeobecného chaosu.

ODS doslova zneužila nejmladší lidi, středoškoláky a žáky škol k tomu, aby se na mítincích vyřídili jako na fotbalovém zápase.

ODS a část pravicově orientované odborné veřejnosti nám vnucuje, že největšími odpůrci politiky ČSSD jsou mladí lidé. Lidé, které vychovává rodina a škola, kteří se ještě nesetkali s tvrdou realitou života, kteří ještě necítí zodpovědnost a žijí svůj specifický život svobodných mladých lidí. I mezi těmito lidmi jsou naši budoucí sympatizanti a členové. **Stanou se jimi v okamžiku, kdy narazí na tvrdou realitu najít odpovídající práci, uživit rodinu, mít možnost se dále vzdělávat, postarat se o své blízké.**

ODS v této volební kampani stála před občany voliči bez volebního programu, bez koncepce, rozpolcena na zastávce Evropské unie a její odpůrce, zmítaná osobními spory. Ostatně nejlépe to vyjádřila

kampaň Mladých sociálních demokratů vedená oslovením „Výměním kolo za volební program ODS ve volbách do EP“.

Sami organizátoři „Vajíčkových akcí“ po skandálním vystoupení U Anděla rychle pochopili, že rozpoutali bouři, která je může smést. Navíc se prokázalo, že lidé, kteří nám věří a budou nás volit, jsou ochotni nás dál podporovat, čelit výtržníkům a dál chodit na naše mítinky i za cenu nebezpečí, že jim bude potřísněn oděv nebo se setkají s násilím. Velmi se obávám, že některé prvky z průběhu volební kampaně do EP se ODS pokusí přenést i do volební kampaně do PS PČR na podzim roku 2009.

Přesto věřím, že po vítězných volbách do krajských zastupitelstev v loňském roce máme jedinečnou šanci obstát i v parlamentních volbách roku 2009. Upřímně věřím, že tentokrát přesvědčíme i pražské voliče a získáme historicky nejvyšší počet 8–9 zvolených pražských poslanců. Že nejsou pozice ODS v Praze neotřesitelné, dokázaly podzimní senátorské volby. Strana modrých ptáků se ve druhém kole utkala překvapivě s kandidáty ČSSD. Ti sice nezvítězili, ale jejich prohra byla doslova o prsa. Což dějiny senátu v Praze nepamatají. Toho bychom měli náležitě využít.

dokončení na str. 2

Musíme apelovat na intelektuální stránku levice a získat mladé voliče

Praha je poslední baštou ODS a je jednou z mála západoevropských metropolí, ve kterých vládne pravicový primátor. Hlavní města jsou oproti zbytku země téměř vždy specifická. Životní úroveň i vzdělání obyvatel je obvykle vyšší, naopak nezaměstnanost většinou nižší.

Občany metropolí trápí jiné problémy, mají jinou představu o občanské vybavenosti a infrastruktuře města, než

většina země. Trápí je smog a ekologické problémy související s vysokou hustotou zalidnění, atd.

Takovým problémům umí většina západních levicových stran naslouchat a snaží se je řešit. Snad je to díky celkově vyspělejšímu sociálnímu systému, ale tamní levice nemusí bojovat o progresivní zdanění, sociální dávky a jinou podporu pro chudé občany. Soustředí se raději na témata, která apelují na obča-

ny hlavních měst. Parky, sportoviště pro všechny, cyklostezky, pouliční festivaly, přístupnost divadel a kin, to jsou témata, která přijímají za svá francouzští, němečtí, rakouští nebo dánští sociální demokraté. To ale vyžaduje určitý stav společnosti, určitou metu, které je třeba dosáhnout. Jen za určitých životních podmínek se lidé začínají zajímat nejen o to, jak sami žijí, ale také o to, v jakém prostředí žijí.

dokončení na str. 2

Postavme oranžovou hráz proti modrým slibům!

Po skončené kampani do Evropského parlamentu chceme plynule přejít do kampaně pro parlamentní volby. Jak?

Sebevědomě, dobře organizovaní, akční a vybavení přítažlivým a důvěryhodným programem.

Chceme do kampaně s lidmi aktivními, chytrými, pracovitými a spolehlivými. Silně věřím, že naše kampaň v Praze proběhne se stejným a spíše větším nasazením jako senátní kampaň na konci loňského roku.

Jak by měla podzemní kampaň vypadat? **Musí být kontaktní, přímo oslovovat voliče na ulicích.** Rád bych nezastíral jednu skutečnost: toto léto nestrávíme v plavkách! Je třeba odmítnout teorii, že letní měsíce jsou prázdninovým obdobím, poleháváním

na plážích a na výletech v horách. Zapomeňme na sladké nicnedělání. Pokud budeme chtít do plavek, tak jen v oranžových barvách a propagovat sebe sami i na těch plážích a koupalištích. Musíme jak v červenci, tak i v srpnu využít také všech ostatních přirozených příležitostí, jako jsou setkání občanů, poutě, letní slavnosti, či kulturní a sportovní podniky. Nečekejme, že lidé přijdou za námi. Jdeme za lidmi!

Představme naše kandidáty, prezentujme náš volební program.

Je třeba využít vítězných prvků z kampaně do krajských zastupitelstev a přesvědčit občany, že ČSSD chce napravit škody, které na nich spáchala vládní koalice v čele s ODS ve formě trvalého zdražování nájemného v bytech,

poplatků za energie, zavedení poplatků ve zdravotnictví, daňové úlevy jen pro bohaté a trvalé poškozování životní úrovně prostých občanů této země a Prahy.

Kdo mě trochu lépe znáte, víte, že jsem zastáncem spíše pozitivního způsobu vedení volební kampaně. Ale to neznamená, že nemáme voličům vysvětlovat, že ODS v Praze před volbami vždy jen velkohubě slibuje a zcela bezostyšně pomocí barnumské reklamy lidem namlouvá, že své sliby plní.

Posledním ODSkovým hitem byla právě nedávná kampaň, v níž tvrdila, že po dvou třetinách volebního období již splnila dvě třetiny svého programového prohlášení a slibů.

Postarejme se o to, aby lidé v Praze prožili. Aby se rozhlédli kolem a uviděli, že na slibované nové čistírně odpadních vod za 10 miliard není proinvestována dosud ani koruna, že na ni není zatím ani stavební povolení. Že se neotevřelo slibovaných deset stanic metra, že z 61 kilometru nových silničních okruhů se občan nesveze dosud ani po metru. Že z 3 386 taxíků je žluté barvy jen pár a z 32 kilometrů nových tramvajových tratí si může Pražan užít jen pár stoček metrů v Radlicích...

A tak bych mohl pokračovat do nekonečna. **Pražané musí vědět, že určité nepotkají metropolitního strážníka, neošetří je v metropolitní nemocnici, nepřipojí se zadarmo k městské wi-fi a že slavná OpenCard se bude zřejmě prodávat. Nebojme se jít do konfliktu s chimérami a různými obláčky! Postavme modrým slibům oranžovou hráz!**

Pro pozitivní vyústění volební kampaně nahrává i skutečnost, že předčasné volby konečně narušily pro Prahu nevýhodný časový režim, kdy se volby do krajského zastupitelstva konaly v roce voleb do parlamentu. Toto časové sepětí nás prokazatelně poškozovalo. Svědčí o tom i podstatně horší výsledky, kterých pražská ČSSD dosahovala v komunálních volbách oproti volbám parlamentním. V parlamentu bychom měli mimo jiné prosadit úpravu zákona, aby se časově sladily volby do pražského zastupitelstva s volbami do krajských zastupitelstev.

Nyní připravujeme projekt pražské volební kampaně do parlamentu, který by měl mít tři etapy v obdobích červen – červenec, srpen a vyvrcholení kampaně v září a počátkem října. **Znovu podtrhuj, že nám nepomůže oslovení občanů billboardy a plakáty, ale jednoznačně kontaktní kampaň v ulicích s občany.**

Pražská sněmovní volební kampaň bude významnou příležitostí pro všechny, kteří se připravují kandidovat na podzim roku 2010 v komunálních volbách v Praze. Jejich účast na kontaktních akcích parlamentní kampaně je pro ně jedinečnou příležitostí představit se spolu s kandidáty na poslance občanům a získat jejich důvěru pro volby v roce 2010. A současně si vyzkoušet kontakt s občany, voliči, i těmi, kteří s námi nesouhlasí, nemají nás rádi a jsou našimi možnými soupeři ve volbách. To je praxe tisíckrát lepší, než stohy příruček, literatury a školení PR agentur. Na takovém cvičišti bude těžko. O to lehčeji se pak bude dýchat na opravdovém bojišti! Věřte mi, vím dobře, o čem hovořím! Budeme pečlivě sledovat aktivitu těchto osobností a podle jejich výsledků i přistupovat k výběru kandidátů pražské ČSSD do komunálních voleb v roce 2010.

Jsem si jist, že ČSSD v parlamentních volbách obstojí a naváže na loňský významný úspěch voleb do krajských zastupitelstev a Senátu. Naším cílem je získat v Praze nejméně 8 mandátů a vybudovat v poslanecké sněmovně silnou pražskou kolonii! Věřím, doufám a jsem přesvědčen, že to není vzdušný zámeček! **Ke splnění tohoto cíle musejí přispět všichni členové pražské ČSSD.**

dokončení ze strany 1

Musíme apelovat na intelektuální stránku levice a získat mladé voliče

Situace ČSSD v Praze se razantně zlepšila. V roce 2008 jsme sice nevyhráli ani jedno ze senátních křesel, volební zisky, které jsme zaznamenali, nám ale daly naději pro příští volby. Naznačily, jakým směrem se ubírat. Ukázaly, že v Praze mají silnou pozici nezávislí kandidáti se společensky významným pozadím – profesori, doktoři. Ukázaly, že v Praze je potřeba apelovat na intelektuální stránku levice, na sociální status, na rozvoj celé společnosti. Úspěšní kandidáti v Praze jsou součástí života společnosti, mluví o problémech, které má společnost. To by mohl být klíč i k příštím volbám. Stavět kandidáty, kteří jsou součástí života Pražanů, umělci, lékaři, vědci, akademici.

Masivní kontaktní kampaň, ochota vyjít mezi pražské voliče a diskutovat, to je to, co nám pomůže přenést naše témata k voličům, kteří jsou

dost znechuceni množstvím reklamních informací, které se na ně ze všech stran valí. Plakáty, billboardy, reklama v médiích, to jsou nástroje kampaně, ke kterým je již většina voličů slepých. Jedním ze zásadních faktorů našeho vítězství tak bude způsob, jakým přeneseme naše poselství voličům.

Poslední volby, události i výzkumy veřejného mínění ukazují, že naši největší slabinou jsou mladí voliči, na něž se musíme soustředit. Jedna ze dvou nejsilnějších stran v zemi si nemůže dovolit zaostávat takovým způsobem v jakékoliv skupině voličů. Právě v mladých, má ČSSD největší potenciál nárůstu volebních preferencí. Nesmíme tedy kampaň, osobnosti a program pro mladé podcenit.

Hrozbou je i prohlubující se hospodářská krize, která by mohla srazit životní standard

i v Praze. Mohla by způsobit, že rostoucí procento nezaměstnaných Pražanů, Pražanů s menšími bonusy a horšími pracovními podmínkami se vrátí zpět do doby, kdy uslyší na apely pravice, tedy zvyšování vlastního blahobytu.

Zároveň může ekonomická krize způsobit, že občané budou méně dbát o politický život a účastní se tak v menší míře voleb. To je nebezpečné, protože z výzkumů provede-

ných v rámci voleb v roce 2008 se ukazuje, že nízká účast na volbách v Praze nahrává ODS. Podle údajů naší analyticko-programové komise ve složení Němeček, Hájek, Jelínek by musela být volební účast (při volebních preferencích z října 2008) pro vítězství ve volbách do Poslanecké sněmovny vyšší jak 65% a pro vítězství ve volbách do Zastupitelstva hl. města Prahy dokonce vyšší než 77%. ODS dokáže podle jejich studie daleko lépe využít potenciálu svého elektorátu a vytěžit tak, i přes nepříznivé volební preference, v Praze vítězný výsledek.

Rostoucí vyhraněnost předvolebních kampaní, od prvních negativních plakátů v roce 2006 přes kampaň v roce 2008 až po kampaň před volbami do Evropského parlamentu, tak může paradoxně pomoci právě pražské ČSSD. Vajíčkové salvy totiž nepochybně nepodpořily

jen odpůrce ČSSD, ale také její příznivce. Velkou nevýhodou ČSSD bude, a to nejen v Praze, že v podzimních volbách do Poslanecké sněmovny nebudeme moci využít klíčového prvku, který nám pomohl vyhrát volby na podzim roku 2008 - nespokojenost s vládou Mirka Topolánka. V době vlády úředníků se nedá předpokládat, že by tyto pocity stále přetrvávaly v tak silné míře.

ČSSD v Praze má na podzim roku 2009 reálnou šanci na vítězství. Přineseme-li jasné programové priority uzpůsobené na život hlavního města.

Ing. Mgr. Miroslav Poche, zastupitel ZHMP

► „Evropský sociální model už inspiruje i Ameriku,“ říká evropský komisař Vladimír Špidla

Jak se odrazila globální ekonomická krize v oblasti sociální politiky, v soudržnosti společnosti?

Za prvé je třeba říci, že globální krize nevznikla v důsledku přebujelého sociálního systému. Druhou věcí, kterou bych chtěl zdůraznit, je, že v evropském kontextu se jasně ukazuje, že sociální ochrana - někdy se pro ni používá termín automatické stabilizátory - je velmi účinná a opravdu potlačuje sociální napětí, které vyvolává krize. Stejně tak když sleduji aktuální debatu, tak si myslím, že vědomí významu sociální ochrany narůstá a že není pravda, že krize se stává cestou k oslabování evropského sociálního modelu. Můj dojem je, že tento model se naopak prohlubuje a stává se stále životnějším. Koneckonců, když analyzujeme politiku Baracka Obamy, tak to je evropeizace Ameriky. Prostě Spojené státy přebírají evropský sociální model, zejména v jeho schopnosti univerzální sociální ochrany, univerzálního přístupu k hlavním existenciálním službám.

Znamená to, že významnější než národní úsilí je podle vás společný evropský postup? Pokud ano, dají se vypíchnout nějaké evropské aktivity jdoucí tímto směrem?

Nemůžu říct, že evropský postup považuji za důležitější, tato hierarchie není. Zřejmé je, že základem evropského sociálního modelu je Evropa, že není možné jej udržet v národním rámci a že je to kontinentální civilizační odpověď na krizi

a na historické zkušenosti. Evropa je podmínka *conditio sine qua non* pro udržení evropského sociálního modelu. Ale tak jako u všech evropských témat je třeba držet synergií mezi evropskou aktivitou a aktivitou jednotlivých členských států. To, co Evropa udělala a co se stalo myslím poprvé v jejich dějinách, to je koordinovaný plán ekonomické obnovy, který směřuje k modernizaci společnosti, který se snaží dát dohromady rovnováhu mezi aktuálními, urgentními opatřeními v boji proti krizi a dvoudobými strukturálními tendencemi k ekologizaci, ke společnosti, k pracovnímu trhu, lidskému kapitálu a podobně. Ta schopnost Evropy najít a do určité míry zorganizovat společnou reakci členských států nebo minimálně významně koordinovanou reakci členských států je obrovský přínos pro evropský sociální model.

Jedno z témat, které se v souvislosti s ekonomickou krizí diskutuje, je přístup národních států k migraci - nakolik je efektivnější země uzavírat a pečovat o domácní obyvatelstvo, nakolik lze uvažovat o přínosu imigrantů z jiných zemí... Jak vy na pozadí krize posuzujete migraci?

V českých poměrech je docela zajímavé se vrátit k našemu národnímu mýtu, který říká, že naši prapředkové vzali své družky a vyrazili směrem do středu Evropy, vylezli na Říp a obsadili tuto krajinu. Takže náš národní mýtus je, že jsme imigranti. Mimochodem, Romové sem přišli asi o šest set let později než my,

takže jsou pozdějšími imigranti než my, ale my jsme stejní imigranti jako oni. Imigrace vždycky byla součástí evropských dějin a období zastavení migračních kroků bylo nejnešťastnější období Evropy, období železných opon, nacionalistického blouznění a běsnění. Čili pokud nahlédneme na migraci, tak není žádný důkaz ekonomický nebo sociální, že migrace způsobila zhroutení nějaké ekonomiky. Nikdy ne. Protože je omyl si myslet, že existuje práce jako stabilní koláč, který si dělíme, a když přijdou migranti, tak ho musíme rozdělit na menší kousky. Koláč je naopak produkt, který ustavičně vzniká, a když přijdou další lidé, kteří můžou svými lopatičkami přihazovat mouku, tak ten koláč je prostě větší. Dá se to doložit v podstatě všemi solidními analýzami. Druhá věc ovšem je, že migrace, zvláště v koncepci schengenského prostoru, znamená, že je třeba postoupit dál v evropské integraci a v evropské koordinaci. To určitě ano.

Mandát Evropské komise, které jste členem, se nachyluje. Jak se za těmi pěti lety ohlížíte? Myslíte, že tato komise pomohla Evropu v něčem změnit, někam ji posunout?

Myslím, že ano. V první řadě Evropská komise pracovala s Evropou, která je rozšířená. Když sledujete evropskou politiku, tak vidíte, že není žádná fraktura mezi „novými“ a „starými“. Tato Evropská komise dokázala usnadnit srůstání rozšířené Evropy. To je fakt a nenajdete téma, které by bylo konfliktem

„starých“ a „nových“. Jsou témata, kolem kterých mnohdy vznikají roztočivé situační koalice, ale střet „starých“ a „nových“ ne. To není samo sebou. Když si vezmete strach Francouzů z polského instalátora apod. Když komise nastupovala, byli tři země, které měly otevřený pracovní trh. Dnes je jich dvacet pět. Zůstalo už jen Německo a Rakousko, a Německo už jej taky částečně otevřelo. Evropská komise také zformulovala několik strategických linií, které nebyly přítomné: zápas s globálním klimatem, který převedla do instrumentální operativní politické akce, která je sledována s velkou intenzitou, což je vlastně zásadní sociální a ekonomická změna; dále dokázala zformulovat problém demografického stárnutí jako součást linie s řadou důsledků a také z toho vytvořit řadu politik a přístupů; stejně tak pohnula s otázkou energetické bezpečnosti. Tak bych mohl pokračovat. Ale závěrem se vrátím k tomu, co už jsem řekl. V době krize dokázala Evropská komise zformulovat společnou akci na finančních trzích. Loni v říjnu jste mohli zaznamenat, že svět byl skoro na dně, že americký pokus stabilizovat finanční trhy selhal. A teprve když do věci vstoupila Evropa a přiměla Ameriku, aby se zkoordinovala

s ní tím, že Američani převzali řadu postupů, které byly vyvinuty v Evropě, tak se situace stabilizovala. Druhá věc, kterou bych chtěl popsat a která je důležitá, se týká plánu ekonomické obnovy. Jakkoliv se dá různě kritizovat, že je malý nebo velký, že tam je něco akcentováno příliš nebo málo, ale je to v každém případě poprvé, kdy v době krize reagovala Evropa společně. Opět ta schopnost posílit vnitřní soudržnost se za této komise ukázala zřetelná, a to ještě způsobem, který můžeme považovat za modernizační a humanizační, a nevrhla to úsilí někam nekrofilně, ale jasně biofilně. **A poslední věc, a na to jsem opravdu hrdý: tato Evropská komise dokázala výrazně přispět k zformulování společného evropského názoru na summitu G 20.** V současné době jsme jedině politické těleso, které navrhlo globální regulaci finančních trhů už v podobě legislativního předpisu, který se teď projednává. Opět bude složitá debata, jestli je dostatečně, dobře koncipovaný a podobně. Ale je to jedině globální politické těleso, které to udělalo. Američané o tom budou debatovat až pravděpodobně někdy v prosinci. Takže si myslím, že ta komise má za sebou něco, co je reálné a má svoji cenu.

Lukáš Jelínek

► Hulvátství i memento

Snad ještě více než sociálně demokratické politiky rozčarovala kampaň před volbami do Evropského parlamentu české farmáře a zemědělce. Hlavy si mohli ukrotit nad skandální neúctou k věci tak cenné, svým způsobem daru přírody, jako jsou vejce. Krize nekrize, stále je - jak vidno - dost těch, co se mohou vyťahovat plýtváním.

Kdyby na volebních mítincích létaly k pódiu šlehačkové dorty, byla by to opravdová recese. Ojedinele svištěcí vajíčko je lacinou provokací, v lepším případě zoufalým protestem. Sprška vajec však odkazuje od kuriózních individualit, milovníků happenin-gů, k tupé davové psychóze, ba přímo k tomu nejhoršímu z kuchařky fotbalových ochozů. Na

výsledku zápasu nezáleží, hlavně si se vydatně poprat.

Trapná legrace přerostla v krutou agresi. Vajíčka už létala nejen na Jiřího Paroubka a nejen na veřejných shromážděních. Vzduchem se mihly i psí exkrementy, možná někde v záloze čekaly dlažební kostky.

Zklamané fanoušky Czech-Teuku chápu. Za sociálně demo-

kratické vlády si užili své. Rozumím i těm, co jsou hákliví na Paroubkův styl a slovník. S tím se lze vypořádat i mírumilovněji, než vajíčkovými střelbami. Kdyby ovšem právě tato kategorie byla ochotná chodit k volbám. Příznačné také je, že před nedávnem prezentovala jedna z pražských galerií „uměleckou“ střelnici, na níž jde zamířit a vy-

střelit na fotografii libovolného poslance. Mravy nám zkrátka hrubnou.

Mezi vrhači vajec jsem ale na Andělu viděl i třináctileté, patnáctileté hochy a slečny, docela určitě bez hlasovacího práva. Nadšeně si zaházeli - a další jim podobní litovali druhý den v metru, že nemohli přijít taky, aniž by vůbec věděli, proti které

dokončení na str. 4

> **Vejce místo argumentu**

Noviny vyzvaly k házení vajec po Jiřím Paroubkovi ve volební kampani. Jinak jejich nadšené informace o hodu vejcem na předsedu sociální demokracie totiž nelze hodnotit. Novináři samozřejmě vědí, co činí, a prostě jen chtějí, aby se vaječné a jiné útoky na Paroubka opakovaly. Jen ať se lidi poperou. Bylo by velkým pokrytectvím, kdyby vejcorodí žurnalisté tvrdili něco jiného.

Komentátor Lidových novin se dokonce rozplýval nad tím, jak obtížnou disciplínou je hod syrovým vejcem, které díky pohybu žloutku za letu mění těžiště. A dále se věnoval sdělení, že ten pitomý Paroubek je osoba zcela

amatérská a nenoblesní, neboť si dovolil v reakci na úmyslné ničení svého oděvu snad přirovnat intelekt vaječného špinitelů k původcům mexické chřipky. Bylo by jistě neprofesionální hodnotit intelekt komentátora Lidových novin. Lze si jen povzdechnout, že nebulvární noviny snad už v zemi neexistují: Vejce se stalo dokonce zprávou z první strany Hospodářských novin. Bože...

V zásadách žurnalistické etiky je zajisté příkazání, které velí nevyzývat k porušování zákona, lhotejno zdali přímo či nepřímě. Nedělat úmyslnou reklamu nesnášenlivosti či hrubosti. Neprovokovat konflikty. Jiný redaktor Lidových novin se mne

dlouze po telefonu vypytl, zdali nejde o vaječný projev občanské nespokojenosti. Vysvětlil jsem mu trpělivě, že vejce je jen argument toho, kdo už žádné argumenty nemá.

Václav Klaus řekl o Topolánkově vládě, že byla nejzlobbovanější vládou v historii, vládla na základě koupeného poslance a byla odborně vůbec nejhorší vládou novodobého Česka.

Lze dodat, že ve vedení ODS není dnes nikdo s hlubší znalostí společenských věd. Současný ekonomický mluvčí ODS Doktor nemá ekonomické vzdělání. Popravdě řečeno nemá žádnou vyšší školu. Jiní zástupci ODS

sedí v parlamentním rozpočtovém výboru jen kvůli rozdělování medvěda. Kvalifikaci nemají, k ekonomickým problémům se nevyjadřují. ODS nemá osobu, která by bez ostudy mohla zastávat funkci ministra financí. V týmu odborníků NERV nebyl žádný člen ODS. Žádný takový odborník není.

ODS je ideově na úplném dně. Laický liberalismus se smrskl na zásadu chudým brát a bohatým dávat. Moralizování ODS o nezadlužování země skončilo loni jedním z největších růstů státního dluhu v novodobé historii. Julínkové a Langři se stali symbolem nekompetence a pokleslé morálky. Lidé, kteří jako Šnajdr, Filipiová či Jurásková obhajují regulační smysl poplatků vybraných i od pozůstalých, se nadobro zbláznili: „Tatínek umřel, zaplatíte třicet korun...“

ODS neumí hospodařit. V krajské volební kampani utratila ODS násobek toho co ostatní strany a dokázala s rekordními

320 vynaloženými miliony(!) zůstat zcela neviditelná a inkasovat deklující volební porážku. Hospodaření ODS skončilo loni dvousetmilionovým schodkem. ODS bude muset prodat i sídlo na Jánském vršku, aby vyšla s penězi.

Ideje Topolánkova strana definitivně nahradila vejci. Doporučil bych jim ta vejce neházet, ale vysedět. Vládnout by měl ten, kdo něco umí: Házení vajec k tomu evidentně nestačí.

Doc. Ing. Jiří Havel, CSc.
Autor byl zvolen poslancem Evropského parlamentu za ČSSD.

dokončení ze strany 3

> **Hulvátství i memento**

partaji takto protestují. Zúčastnili se především něčeho, co je „in“, „trendy“, co „frčí“. Vykupovali ale sousední hypermarket ve velkém za své kapsené? Nebo jim třeba někdo přispěl?

Nepochybuji, že k radikálnímu hnutí „vajíčkářů“ se přimkli různí volební stratégové. Stačí zafinancovat pár jedinců a pak již jen spoléhat na princip nabalující se sněhové koule. A nemusí jít hned o „koordinátory“ z řad ODS. Lidé a skupin, kterým záleží na polarizaci společnosti, rozešťování a pošpinění politického spektra v současné podobě, je přeci mnohem více, například mezi nefalšovanými extrémis-

ty... Kupodivu na jejich lídry nikdo z nezávislých technařů a divadelníků vajíčka nehází.

Pravicoví komentátoři se rozhodli veřejnost zmást tvrzením, že předmětem nesouhlasu části společnosti není ČSSD, ale jen Jiří Paroubek. Jakoby si žloutky z obleků nestírali i Sobotka se Škromachem... Nebo si snad tyto výtržníci přečetli sociálně demokratický program, uznale jej odkývali a pak šli označit jedinou skvrnu na oranžové kráse? To stěží. Smyslem bylo ovlivnit kampaň a volební výsledky jako takové.

Zamluvit ale nejde otázku: Skutečně si ČSSD o vaječnou

palbu ani trochu něčím nekoledovala? Nakolik je důsledná v ochraně lidských práv? Jak naplňuje svůj ekologický program? Čím pomáhá neziskovému sektoru? Jak podporuje neziskovou kulturu? Co nabízí mladým voličům? Jak využívá internetu a všech dostupných moderních komunikačních technologií? Není občas příliš nudná, strnulá, papalášská? Už i filozof Erazim Kohák jí vytkl příklon ke konzervativismu, zbytečně okázalé preferování „jistoty“ před „svobodou“. Vždyť sociální demokraté by měli ctít dynamiku dění a též své liberální kořeny. Měli by umět nacházet společnou řeč

s rozličnými sociálními, vzdělanostními a generačními skupinami.

ODS spustila projekt tzv. Moderního týmu. Na patnáct set sympatizantů jí kryje záda podobně jako tomu na jihu a západě Evropy bývá u tamních sociálních demokracií. ČSSD se sice může spolehnout na čiperné Mladé sociální demokraty, ale jejich síla zdaleka nestačí.

Zejména v Praze zbývá odvěst obrovský kus práce. V první řadě čeká na soc. dem. kandidáty do Sněmovny. Lidé, kteří se nakonec objeví na kandidátní listině, by měli mít jasno, čím se pokusí přispět k nápravě. Sázet na soucit

starší generace je málo. Úkolem ČSSD je, aby zdatné ruce meta-jící vajíčka zaměstnala užitečněji a aby si mezi mladými vytvořila zázemí pro příští nelitostné střety s neoliberalní pravici. V opačném případě jí - bez ohledu na atraktivitu předkládaného programu - hrozí postupné stárnutí a odumírání elektorátu.

Mgr. Lukáš Jelínek,
politolog

Strany jako guru národa či jako vykonavatelé vůle lidu?

Česká politická scéna v současné době zažívá jedno z nejvýpjatějších volebních období ve své historii a ačkoli právě z důvodu jeho ještě neukončeného trvání je nepochybně brzy na jakékoli objektivní zhodnocení, ráda bych se alespoň rámcově pozastavila nad jedním zajímavým jevem. Nepochybně trvá co je politika politikou, nicméně v posledních třech letech v situaci ostře vyhraněných politických vztahů se stal viditelnějším a palčivějším. Nechci se zabývat polemikami o politické kultuře, morálce, technikách a jiných často frekventovaných tématech. Momentálně mě totiž velmi zajímá otázka společenské úlohy politických stran obecně. Lze namítnout, že toto je známá věc a já sama jsem již přečetla řadu pojednání i takřka školních definic o tom, jakéže role strany ve společnosti hrají a jaké funkce plní.

Jenže bohužel přes všechna známá pravidla nikdo doposud neuměl dát jasnou odpověď na otázku, zda politické strany mají být především zprostředkovateli názorů a vůle občanů a mají tedy za každých okolností plně uspokojit společenskou poptávku nebo zda mají jakožto tvůrci a hybatelé veřejného dění hlavně formovat společnost a určovat společenské hodnoty a priority?

Z literatury lze lehce nabyt dojmu, že věc je vcelku jednoduchá. Zprostředkovatelská funkce stran předurčuje strany k tomu, že slouží jako most mezi lidmi a vládou. Prostřednictvím členství v politické straně, hlasováním pro určitou stranu ve volbách či osobní komunikací s poslanci či senátory umožňují spojení mezi společností a státem, občané tak mají možnost ovlivnit politická rozhodnutí vlády nebo parlamentu,

nebo alespoň možnost, aby byly jejich názory slyšeny. Jedna z dalších funkcí je funkce rekrutivní, tedy výběrová – slouží k výběru politických elit, v tzv. primárních volbách určují, kdo bude kandidovat na předních místech kandidátních listin, vyhledávají odborníky, které by oslovily za účelem takové kandidatury a kteří by byli schopni zastávat vysoce odpovědné funkce ve státní správě.

Teoreticky se vše logicky doplňuje a neměl by být nikde problém. Uvedené funkce se výběrně doplňují a výsledkem politické práce by měl být spokojený občan a bezchybně a odpovědně pracující politikové, kteří si za všech okolností umí s názory lidí poradit a odpovědně je vyhodnotit. Jenže skutečnost je jiná. I za předpokladu, že by v čele a na špicích politických stran vždy a výhradně stáli ti nejlepší z nejlepších a i mezi občany by byli sami rozumní lidé bez extremistických názorů, není odpověď na danou otázku vůbec jednoduchá. Několikrát od posledních parlamentních voleb u nás jsem zažila okamžiky kdy nebylo v konkrétních záležitostech zcela jasné jaké stanovisko mám politická strana k určitému problému zaujmout. Hlas veřejnosti nekorrespondoval se záměry strany. Rozhodování ztěžovala skutečnost, že veřejnost nepravila po naprosto nesmyslné věci ani po ničem, co by v případě sou-

hlasu úplně zničilo myšlenkovou a ideovou podstatu politické strany. Samozřejmě, mediální a marketingoví mágové posléze dokáží zkomunikovat takřka ale je to ta správná cesta? Jak z hlediska „celospolečenského dobra“, tak z hlediska dlouhodobého profitu stran, plynoucího z naprosté čitelnosti? A je vůbec možné mít stanovený postup, který půjde použit v každém případě a v každém čase?

Můj osobní názor je ten, že ačkoliv demokracie z doslovného předkladu znamená vládu lidu, měli by vysocí političtí představitelé, a potažmo vysocí představitelé výkonu státní moci fungovat také jako ti, kteří formují společnost a do jisté míry slouží jako vzory.

Nakonec to tak v určitém ohledu již dnes funguje. Naši nejexponovanější politikové, byť v rovině nepřímé, ukazují lidem, co je dle jejich názoru společensky únosné a co již ne. Nepochybně tak zakládají jisté společenské standardy. Zda jsou to vždy ty správné a pro společnost vždy z dlouhodobého hlediska přínosné vzkazy, nechť každý z nás posoudí sám. Stejně tak jako faktickou míru akceptace těchto vzkazů většinovou společností. I při vědomí toho, že 1000x opakovaný nesmysl se, bohužel, lehce může stát obecně přijímaným faktem.

I s ohledem na historické souvislosti zastávám názor, že politické, jestliže nesou odpovědnost za svoji činnost, musí hrát i roli těch, kdo občas budou „vnucovat“ občanům své názory a svá řešení a budou korigovat veřejné mínění. Nejen podprahově, ale i zcela otevřeně a formálně. Chce-li někdo řídit a vést společnost, musí mít i myšlenky a hodnoty, které jí bude předávat tak, aby ji posouval dál.

V každém případě ani samotný předseda jakékoliv politické strany, který by nebyl schopen udat cíle směřování své strany alespoň v jejich základě a neuměl je obhájit a za nimi stát, by u členské základny neuspěl. Taková strana by logicky nemohla uspět u občanů.

Uznávám, jsou v politickém životě chvíle, kdy rozhodování bývá velmi, velmi těžké a často je dobré snažit se o jistý nadhled, nicméně politik nemůže vystupovat a jednat jako politolog či zcela nezávislý pozorovatel a komentátor!

Gabriela Kalábková,
poslankyně PS PČR

Stabilita a prosperita - jasný směr a přesná cestu

Stabilitou a prosperitou - termíny postihujícími základ dobře fungující společnosti – se dnes ohání skoro každý. Zaklínají se jimi bohužel i ti, pro které poctivost znamená hloupost, spravedlnost výplod autora pohádek a sociální spravedlnost rovnostářství, předlistopadový relikv, či přímo prostě slovo.

Loňský a zatím ani ten letošní rok nám příliš klidu a důvodů

k radosti a spokojenosti nepřinesly. O to více jsme si však „užívali“ všemožných experimentů, často balancujících na hranici hazardu. Tisíce lidí si na vlastní kůži vyzkoušely, jaké to je nemít na slušné bydlení, vzdělání, ale také nemít ani „na doktora“. Dlužno říci, že svůj názor a postoj k autorům tzv. reformů už lidé dali najevo v krajských volbách. Je však smutnou skutečností, že ani drtivá volební porážka nepřiměla členy někdejší vládní koalice upustit od pokusů najít jakousi vlastní cestu z celosvětové krize, navíc rámovanou úhybnými manévry mezi vlastními sliby.

To, co bylo od počátku zřejmé, a sice že Topolánková vláda je rukojmím touhy svých členů po moci a z toho plynoucích neživotaschopných kompromisů, v posledních měsících vyvěřelo na povrch a začalo se bytostně

dotýkat obrovského množství lidí. Místo toho, aby koalice odpovědně hledala cesty, jak zmírnit dopady hospodářské krize, hledala (a logicky nenašla) způsob, jak přežít nejen hlasování o nedůvěře ve sněmovně, ale především jak přežít „v kuse“, jinými slovy, jak se působením vnitřních, zcela protichůdných sil nerozprsknout jako bublina.

Slova stabilita a prosperita nejsou pro sociální demokracii laciné fráze, nabízí v tomto ohledu nejen cíl, ale i jasný směr a dokonce přesnou cestu. To, čeho jsme dosáhli, je zejména vyústěním kvalitnější spolupráce mezi členy ČSSD na nejrůznějších úrovních, Poslaneckou sněmovnu nevyjímaje.

Pokud pomínu velká stranická témata navržená a prosazovaná k řešení ekonomické krize právě na půdě sněmovny,

tak bylo mým úkolem zajistit finance pro Prahu a pomoci splnit některé projekty i pražské ČSSD. Díky tomu se podařilo zrekonstruovat desítky škol, postavit tělocvičnu v Klánovicích, nebo získat příspěvek na modernizaci nemocnice Oblouková v Praze 10.

Získanými nemalými finančními prostředky bylo možné podpořit projekty pro volný čas pražské mládeže, především pak v rámci sportovních klubů, jako například mládežnické oddíly Bohemians 1905, SK Střešovice, Vyšehrad či Viktoria Žižkov. Na Jižním Městě v Praze 11 se zase podařilo realizovat zajímavý kulturní projekt – multifunkční park. Pro zkvalitnění pražských zařízení a potřeb obyvatel hlavního města se tímto způsobem podařilo zajistit ze státního rozpočtu stovky milionů korun.

Kromě ekonomických benefitů se mně jako místopředsedovi výboru pro obranu rovněž podařilo prosazovat sociálně demokratickou zahraniční politiku, a to hlavně při nasazování českých vojáků v nejrůznějších misích nebo při integraci české armády do struktur NATO v symbióze se strategickými obrannými kroky EU.

Za svůj velký stranický úspěch pak považuji stabilizaci ČSSD v Praze 11 a vytvoření jedné ze silných organizací sociální demokracie v hlavním městě. Svou sílu jsme už také deklarovali na radnici městské části Praha 11 při prosazení našeho návrhu na zastavení deregulace nájemného v městských bytech. A v této práci samozřejmě hodláme pokračovat.

Miroslav Svoboda,
poslanec PS PČR

Pálení čarodějnic

Již řadu let organizuje ČSSD Praha 4 ve spolupráci s KVV ČSSD. V poslední dubnový den se tak areál restaurace Na tý louce zelený stává vyhledávaným místem setkání občanů čtvrtého obvodu.

Střelecký ostrov

V roce 1890 na Střeleckém ostrově dělníci poprvé slavili svůj první máj. Významný den si každoročně připomíná i pražská ČSSD.

Pražské Primátorky

Oblíbený vltavský závod primátorek si letos připsal na své konto již 96. ročník. Petr Hulinský předal z titulu radního MHMP a předsedy Olympijského výboru cenu nejlepší amatérské osmiveslici.

Den matek

Oranžové růže jsou tradičně symbolem poděkování ČSSD ženám při příležitosti svátku Dne matek.

ČSSD Praha 4

U pomníku II. odboje a Květnového povstání u Gymnázia Budějovická vzdali 5. května čest všem hrdinům Květnového povstání roku 1945 sociální demokraté v Praze 4.

1. máj na Žofíně

1. máj pražští sociální demokraté a jejich sympatizanti slavili letos poprvé na Žofíně.

Slavnostní odpoledne na Výstavišti

Slavnostní odpoledne u příležitosti Dne dětí uspořádal KVV ČSSD Praha na pražském Výstavišti. Malým oslavenčům zazpíval i Petr Muk.

SDRUŽENÍ NA OCHRANU NÁJEMNÍKŮ, jehož cílem je obrana zájmů nájemníků bytů /obecních i soukromých/ a zaplatitelné i udržitelné bydlení vzniklo a pracuje na Praze 6. Je připraveno pomoci řešit problémy těch, kteří jej kontaktují na tel.: 605585847, 732229129, 603882536 nebo napíší na email: sonpraha6@email.cz. SON Praha 6 vyzývá občanská sdružení v Praze (která již vznikla, nebo jsou připravována) s cílem zaplatitelného a udržitelného bydlení v Praze, aby jej kontaktovala.

